

Første næstformand (Enggaard):

Hr. Bertel Haarder har ordet for en kort bemærkning. Jeg henstiller, at vi så vidt muligt holder os til de forslag, som er til behandling.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Jeg henholder mig i mine udtalelser om, hvad der kan spares, ganske til, hvad jeg får af oplysninger fra finansministeren. Andet har vi jo ikke at gøre herinde i tinget.

Anne Grete Holmsgård (VS):

På mit spørgsmål til socialministeren om, hvorfor man ikke i stedet for havde lavet en revision af skattelovgivningen, svarede socialministeren, at det var vanskeligt at få flertal. Det er sikkert også vanskeligt at få flertal for en del skatteomlægninger, men det berettiger nu engang ikke til at lave asociale forslag.

Jeg vil godt hive et lille eksempel frem. Det er ikke mere end et par måneder siden, regeringen faktisk havde flertal for en skatterevision, nemlig omlægningen af rentefradraget, og det var faktisk ikke et eller andet udenforstående parti, der blokerede, at den løsning kom igennem. Det var socialdemokratiet selv, fordi man frit og kvit lod boligministeren gå ud med sine udtalelser om, at nu ville der finde en stavnsbinding sted.

Hr. Erik B. Smith sagde, at jeg postulerede, at man nu var på vej til at overgå til varig hjælp direkte efter 3 måneder under § 37 i bistandsloven. Det postulerede jeg ikke. Jeg sagde, at jeg kunne se to tendenser i den udvikling, der ligger i de ændringer, der er foreslået vedrørende bistandslovens § 37. Den ene er tendensen til, at man presser folk lidt hårdere økonomisk i håb om, at de så vil gøre en ekstra indsats selv. Den anden er en snigende tendens til, at folk tidligere kommer på varig hjælp, og at de allerede på et ret tidligt tidspunkt får skåret ned på den forbigående hjælp. Det er vel stadig sådan, at den forbigående hjælp bygger på det princip, at fordi folk i en overgangsperiode er stillet vanskeligt og ikke selv kan forsørge sig, skal de ikke have væsentlig indkomstilbagegang.

Jeg stillede også et spørgsmål i forbindelse med gennemførelsen af gennemsnitstakster for daginstitutioner på landsplan. Hvis det

ikke fremgik klart, at det var et spørgsmål til socialministeren, vil jeg godt gentage det. Jeg vil gerne have at vide, hvilke garantier der ligger for, at de kommuner, hvor indtægterne ligger under gennemsnittet, ikke får påført ekstra udgifter gennem den betalingsordning, man nu indfører.

Jeg spurgte også om, hvilke garantier man har for, at maksimumstaksterne i det ændringsforslag, der er stillet med hensyn til betaling i daginstitutioner, ikke blokerer for, at der bliver ansat flere støttepædagoger i institutionerne. Udgifterne til støttepædagoger skal indregnes i forældrebetalingen, og når man ansætter støttepædagoger, stiger forældrebetalingen også. Hvordan har man tænkt sig at løse det problem?

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Fru Anne Grete Holmsgård og jeg har haft lejlighed til at snakke om disse ting i samråd i socialudvalget, og jeg har over for fru Anne Grete Holmsgård givet udtryk for det, som hun også citerede fra det skriftlige svar. Det er da klart, at vi følger den udvikling, der sker på dette område, når vi gennemfører de forandringer, der ligger i det her foreslåede.

Fru Anne Grete Holmsgård har også fået svar fra den socialdemokratiske ordfører med hensyn til spørgsmålet med støttepædagogerne og betydningerne af maksimumssatserne, så det er ikke, fordi der ikke er givet svar. Vi er uenige – det vil vise sig, når vi stemmer – og det synes jeg vi skal erkende og så lade være med at tro, at der blot er tale om, at man ikke har fået svar på nogle spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om socialindkomst. (Lovforslag nr. L 222).

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 48 stemte for, 87 imod; 10 stemte hverken for eller imod.